

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 🍃 LISTOPAD 🍃 PROSINEC
4. ČTVRTLETÍ 2016

NU 9,23 (ČSP)

PODLE HOSPODINOVA PŘÍKAZU TÁBOŘILI A PODLE HOSPODINOVA PŘÍKAZU VYRÁŽELI; ZACHOVÁVALI HOSPODINŮV ŘÁD, PODLE HOSPODINOVA PŘÍKAZU PROSTŘEDNICTVÍM MOJŽÍŠE.

OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM

Letní čas byl a je příležitostí zažít něco nového, což platí jak pro děti, tak pro dospělé. I když musím říci, že než jsem uvěřil, tak moje léta byla spíše nudná. Když jsem přišel do církve, našel jsem hodně kamarádů a kamarádek a už to bylo jiné. Letošní léto bylo u mě ve znamení táborů. Ty se konaly ve dvou mých sborech a ještě byl tábor Moravskoslezského sdružení. Vsetínské mládežníky (nechci teď psát děti, abych snad některé nepohoršil), jsem potkal na všech třech akcích, i když jsme měli jeden vyložene svůj vsetínský, a to ten vodácký.

Splouvali jsme řeku Moravu, o které se traduje, že je to „volej“, tzn. že neteče, tedy, že je to nuda. Něco pravdy na tom je. Ta řeka opravdu většinou neteče, přesto nudná nebyla. Vlastně jsou chvíle, kdy bylo dobře, že moc neteče. Část koryta je zanesená stromy, které se nedají objet, ani není možné lodě přenést po břehu. Napadané kmeny musíte buď podeplout nebo loď přes ně přenést. Během takové operace je pak ideální se nepřevrátit, což byl s našimi nafukovacími loděmi vcelku snadno splnitelný úkol.

Byla to velká legrace a také příležitost, jak ukázat, co v nás je. Někdo se hned pustil do díla a začal přenášet, jiný si věc nejprve rozmyslel. Další zase ko-

ordinoval transportní operace. Také to byla příležitost, jak se rozhádat, ale to se na žádné lodi nestalo – vesměs sbor je dobrý tým.

Jeden celý den jsme strávili na vodní nádrží Náklo. Na to, aby člověk viděl pohádkové výjevy, nemusí cestovat na druhý konec světa. Západy slunce, které tam byly k vidění, jakoby vypadly z katalogů cestovních kancelář. Když vyšel měsíc, odrážel se na vodní hladině jako v zrcadle. Připomínalo mi to skleněné moře z knihy Zjevení. A když se vrátím k západu slunce, bylo to jakoby nebe vzplálo – jako když Bůh dával zákon na Sinaji. Tehdy se země chvěla a bylo to svým způsobem hrozné. Toto léto se země nechvěla a z pocitů zůstal jen údiv nad tou monumentalitou a krásou.

Naše putování trvalo 5 dní a harmonogram byl více méně pevně daný. Aby se nám plulo snadněji, bylo k dispozici doprovodné vozidlo, které vozilo batohy. Také se každý den ráno zajelo pro čerstvé jídlo. Takto pohodlné jsou dnešní tábory, ať už stále nebo putovní. Bible vypráví o jednom velkém putovním táboru. Přes milion lidí putovalo pouští celých 40 let. Neměli žádný pevný harmonogram – aspoň z pohledu poutníků ne.

A přitom člověk má tak rád věci naplánované. Také nebylo žádné doprovodné vozidlo – všechno táhli s sebou. Vlastně všechno ne: jídlo si s sebou nevezli; množství jídla na tak dlouhou dobu prostě nejde nafasovat dopředu. Navíc poušť není zrovna místem nabízejícím potravu na každém rohu. Přesto ta pouť tak bezútešná nebyla. Bůh byl s nimi v oblaku a dával jim vše, co potřebovali. Sice si dával načas, ale co potřebovali, skutečně dostali. Postavil-li se jim někdo do cesty, porazili ho na hlavu.

Ta dávná cesta z Egypta do Izraele je vlastně podobenstvím našeho života. Putujeme ze života pozemského plného potíží do dokonalého života věčného v přicházejícím Božím království. Je to cesta, kdy nevíme ani dne, ani hodiny a někdy reptáme podobně jako ti na poušti. Rádi bychom, aby život probíhal jako letní tábor a vše bylo zajištěno v časných termínech. Přestože život takový není a je plný překvapení, není důvod většinou hlavu. Jako tehdy na poušti, i s námi je dnes Hospodin. Sice není tak vidět jako ten oblak, ale je tu s námi. Kdo hledá, Boha určitě ve své blízkosti nalézá.

Přeji vám požehnaný závěr roku a na závěr děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci letošních táborů.

Pavel Kostečka ....

SVOBODA

Tímto bych chtěl navázat na předešlé uvažování, ve kterém jsem se zmínil, že jedním z mnoha lidských bojů je také boj o svobodu. A právě svoboda je to, co si my lidé odjakživa velice ceníme a co vždy hýbalo a hýbe naším světem. Slůvka jako: nezávislost, emancipace, demokracie jsou pro nás velmi přitažlivá, ale zároveň i nebezpečná, protože i každá mince má dvě tváře – líc a rub. Proto není snadné vystihnout význam a přínos svobody v lidském životě. Přesto si dovolím něco málo k tomu připomenout.

Pojem svoboda se nám objevuje ve třech rovinách. První je svoboda či nesvoboda lidských společenství jako národů, států, ale i kmenů nebo rodů. Druhá rovina je svoboda jednotlivce ve společenství ostatních. Dnes tomu obyčejně říkáme mít „lidská práva“, a to v podstatných oblastech našich životů. Právní, sociální, náboženské, kulturní. Třetí rovina je pak svoboda mého vlastního vnitřního rozhodování, která je nejdůležitější a jak si ukážeme zároveň nejproblematictější. K tomu podotýkám, že právě toto vnitřní rozhodování jedinců pak určuje svobody v oněch dvou předešlých rovinách. To pak má velké důsledky, jak nám připomínají dějiny i současnost. Stále více se totiž ukazuje, že čím více svobody jednotlivců, tím větší rozdělení, nejednota, více sporů a válek.

Ukázkou toho jsou také události posledních desetiletí, např. v bývalé Jugoslávii, republikách SSSR, v zemích arabského „jara“, některých afrických zemích. Problémy má i naše Evropa a vlastně celková situace ve světě je bouřlivá a zhoršuje se. Vzpomněli jsme dar lidského rozhodování, který rádi pojmenováváme jako naše

„svobodná vůle“. A tady bych chtěl připomenout téma úkolu SŠ 2016/2 s názvem „Ježíšovy poslední dny“. Mluví se tam o dvou Ježíšových učednících, kteří ho v určitém okamžiku zradili. Jidáš a Petr. Apoštol Lukáš v evangeliu 22,3 říká, že do Jidáše vstoupil satan. Do Petra vstoupil zase satanský duch, když jim Pán vysvětloval, že musí jít do Jeruzaléma, tam trpět a nechat se zabít. Petr ho z toho zrazoval a byl napomenut slovy: „Jdi mi z cesty satane.“ Z toho všeho pak vyplývá, že naše myšlení a rozhodování se odehrává pod vlivem moci, a to jak pozemských tak nebeských. Jak to vyjádřil apoštol Pavel? Ef. 6,12 „Nevedeme boj proti lidských nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.“ Proti kladem tomu je samozřejmě Duch Boží. Jde tedy jen o to, které ty síly – mocnosti nás nejvíce ovládají. Můžeme pak ještě mluvit o svobodné (nezávislé) volbě v našem rozhodování?

Ještě z jiného pohledu. Z Písma je nám známo, že se naše planeta stala divadlem ostatním stvořením ve vesmíru. Jsme tedy herci v dramatu zápasu

....

oněch sil o pravdu, kteří pak mají odměnu od toho, koho zastávají? Nebo jsou role od počátku známy a všichni obdrží nakonec odměnou lepší či horší budoucí život? Některá náboženství, aby obešla jakékoliv odměňování, učí o zániku každé individuality jako kapky v moři, kterým je Bůh. Ježíš však mluví o znovuzrozeném životě jednotlivců poddáním se Duchu svatému. Když se díváme na Krista jako na náš vzor a příklad, vidíme, že je výjimečný právě tím, že Jeho myšlení bylo neustále pod vlivem Ducha Božího. Proto také vždy naplňoval vůli Boží při svém pozemském poslání. Přišel od Otce, aby splnil úkol být Mesiášem. Často si přejeme být jako On, mít Jeho moudrost, milosrdenství a nebeskou lásku. Ale v myslích svádíme boj sil. Proto si závěrem připomeňme, ještě jedny verše apoštola Pavla v listu Římanům 8, 28-30 (překlad Slo-

vo na cestu): „Víme, že vše nakonec slouží k prospěchu těch, kteří Boha milují. Ti jsou podle Jeho vůle povoláni, aby získali podobu Božího Syna. Mají se stát Jeho rodinou a Ježíš bude nejpřednější. Proč jsou k tomu povoláni? Protože je Bůh před věky důvěrně poznal a k tomu vyvolil. Tento cíl dosáhnou, protože je Bůh ospravedlní a oslaví.“ Velice zajímavá a důležitá slova. Bůh, který zná vše v čase dopředu i zpátky, viděl ty, kteří ho opravdu milují. Ty povolal a vyvolil. Tak tomu bylo u patriarchů Izraele, proroků i apoštolů a platí to i pro nás, jestliže naše charakterové vlastnosti umožňují poddanost Duchu Božímu. Bezbřehá lidská svoboda, jak ji poznáváme ve světě, nakonec povede k chaosu a zániku. Naše svoboda buď podobná té Kristově. Amen.

Pavel Skála

ODDÍL PATHFINDER VSETÍN

BYLI JSME NA TÁBOŘE...

CO NÁS ČEKÁ?

Přihlásili jsme se na **MÚZIČKU** v Olomouci, kde pojedeme **5. a 6. listopadu**. Budeme zpívat písničku kterou složil Milan Kubičik a taky budeme hrát divadlo na téma „Dárek pro tebe“. Nemusíte se bát že o to přijdete, když tam nebudete – máme v plánu vám to zazpívat a zahrát i v našem sboře. Takže nám držte palce ať se nám to povede.

„JAK LIBERALISMUS ZABIL PRAVDU“

Vážené auditorium,

když jsme s pořadatelem a hostiteli začali dohadovat téma pro tuto přednášku, uvažovali jsme o mnohém. Všiml jsem si, že zazněly otázky, které teď slyším ze všech stran. Domluvili jsme se nakonec na tom, že se pokusím naznačit jejich řešení. Otázek je mnoho: Co s migranty? Všechno se hroutí. Co si o tom myslíte? Co dělat s morální krizí? Jakou máme mládež?

Až nakonec: Máme vůbec nějakou naději? A co tedy máme dělat? Uznáte, že na to všechno odpovědět nemohu, ale udělám, na co stačím a na co budu mít čas. Ten je přesně vymezen, což předem slibuji, že nebudu až tak moc respektovat. Budu ale stručný a jaksí heslovitý.

Při takovém zestručnění dojde především k tomu, že obrovsky složité věci se nám ukazují jako velice jednoduché. To dále způsobí, že celé mé vystoupení bude vypadat jako prostoduchý strejcovský názor, se kterým budou nejspíš souhlasit prostě mámy a tátové, tzv. běžní lidé.

Jenže o ty právě jde. Zároveň jsem již naznačil jednu oporu pro naši naději. Je jí zdravý selský rozum, anglicky common sense, tj. sdílený smysl.

Vím, že stojím na akademické půdě a budu proto mluvit akademicky. Jeho Magnificence vás přece nepozvala na potlach se strejčkem Křópaem z Horní Dolní. Na položené otázky je možné dát odpovědi: teologické, filosoficko-historické, pedagogické, Ale i ekonomické, vojenské, přírodovědné a co já vím. Využijí tři první.

Protože jsem především filolog, budu do ostatních disciplín vstupovat s vědomím, že jsem v nich hostem, který může s něčím pomoci, ale není tam doma.

Vyjdou z obav, zda se všechno zhroutí, protože se hroutí všechno. Asi to není tak žhavé, protože bych se sem nemohl dostat ve zhrouceném autě a po zhroucených cestách, ani bych zde nemohl jíst ke snídani rohlík a podobně. Co tedy chtějí ti lidé říct? Co se opravdu hroutí? Kosmos, naše planeta? Veliké říše? Společenské uspořádání? Právní systém? Lidé? Schopnost myslet?

Řekl bych, že kosmos a naše planeta se nehroubí. U všeho ostatního lze pozorovat povážlivé chvění a mnohé se i hroutí. Nejbolestnější je pohled

na to, jak se hroutí jednotliví lidé. Ostatní je nepříjemné, ale dá se to přežít. Říše jsem na vlastní oči viděl padnout dvě, revoluce jsem zažil taky dvě, zaručených konců světa asi devět. Teologickou odpovědí zde je, že Boží řády nepominou, protože Boží tvůrčí slovo nemůže zaniknout.

Za výchozí platformu při řešení jakékoli otázky považuji zdravé myšlení. To vyžaduje splnění tří podmínek, bez kterých se myslet nedá:

První je, že vyjdeme ze správných premis, tj. že budeme respektovat danost skutečnosti. Jakmile se dostaneme do područí nepravdivých informací, které vezmeme jako daný fakt, jsme na tom jako schizofrenik. Myslí logicky správně,

....

ale dojde k nesmyslným, často i tragicky nebezpečným a zločinným závěrům.

Druhou podmínkou je uznání základních logických operací a dále platnost základních matematických funkcí. Bez syllogismu, trojčlenky atd. se myslet nedá. Člověk, který tvrdí, že jedna a jedna nejsou dvě, toho moc nevymyslí a já mu nedám za pravdu. Ano, uznám, že metafora jeden a jeden je méně než dva, užitá při výkladu o manželství a přátelství je výstižná. Ale neznamená to, že jsem navždy odhodil pravidla o sčítání.

Třetí podmínkou je, že známé a za všeobecně uznané považujeme významy slova a pojmů, které označují. Bez této základní jistoty jazyka se nemůžeme na ničem dohodnout. Vynechám výklad o rozdílu symbolu a pojmu, slova a termínu. Mluvím o přirozeném jazyce a tvrdím, že mluví-li jeden o koze a druhý o voze a třetí jim přispěje na pomoc vysvětlením, že přeci jde o stolek na kolečkách, že k ničemu nedojdou.

Veškerý dnešní veřejný diskurs vykazuje porušení všech těchto komponentů. Za horší skutečnost považuji, že se naši učitelé prvních tří stupňů ohánějí pojmem kreativní myšlení, k němuž vedou své žáky. Tomu pojmu nerozumím. Myšlení musí být myšlení, a to logické. Pak je vždy kreativní. Jenže tato novinka vychovává k novému, „odvážnému překročení takového zastaralého myšlení“. Výsledek je poškození až i ztráta rozumu.

***

Nedělám si teď patent na rozum, ale o pravdě si myslím několik zásadních věcí. Pravda je jen jedna. Kdyby bylo více pravd, mohli bychom si vždy vybrat tu, která by se nám zrovna hodila. Výsledky známe. Za druhé, že pravda je vždy celá. Mít trochu pravdu znamená, že z větší

části ji nemám. Poloviční pravda je poloviční lež. Mít skoro ve všem / úplně pravdu, znamená, že nějaká velmi důležitá lež je obratně schovaná do pravdy.

***

Celý problém současné politické reprezentace vidím v tom, že politici neusilují o zájem celku, ale zajímají se pouze o zájmy své, tj. o to, jak se udržet u moci. Projevuje se to tím, že chtějí nějak přesvědčit voliče, aby přijali jejich názor, který vydávají za pravdu. Dále pak v tom, že kompromisní řešení není řešení věcné a pravdivé, nýbrž vždy nějak chybné podle poměru jednajících a jejich zájmu.

Politika pod heslem něco za něco je zjevným odklonem od pravdy. Pokud je tento výklad složitý, položme si otázku, zda má smysl debata o tom, zda $1 + 1$ jsou 2, a představte si, kam bychom došli, kdyby to někdo dohodl jinak.

***

Dialog žádá, abychom do něho vstoupili jistě s nějakým názorem, ale také s vědomím, že pravdu nemusím mít já, že ji může mít druhý účastník, a nejčastěji, že ji nemá nikdo z nich. Dialog, i když může mít velmi dramatický průběh, není nepřátelský, protože je ve své podstatě spoluprací.

***

Dost se dnes mluví o krizi rodiny. K současnému stavu se euroamerická společnost dopracovala dlouhým vývojem, který postupně oslaboval, až téměř zničil mezigenerační vazbu mezi prarodiči a vnuky. Osou rozpadu rodiny je vznik a rozvoj nejrůznějších institucí, jako jsou povinná školní docházka, penzijní pojištění, zdravotní pojištění apod. Tyto instituce z rodiny, kterou považují za jedinou pro společnost a život důležitou institucí,

....

sňal téměř veškerou odpovědnost a tím ji dotlačily do pozice jakéhosi způsobu zábavy.

***

Pro současné debaty je příznačný posun ve významu slova normální. Slova normální se dříve užívalo ve smyslu přirozené. Dnes má význam běžné, časté. Posun významu ukazuje, zvláště v otázce rodiny, že jsme odmítli zákonodárce Božího a určujeme normy jiné. Je snad jasné, že jiné znamená v daném kontextu nepřirozené. Zákonodárství o rodině má vycházet od rodiny přirozeně a chránit právě ji.

Je samozřejmě zapotřebí, aby bylo pamatováno na všechny, kdo ať už vrozenou odchylkou nebo ranou osudu úplnou rodinu (otec, matka, děti) mít nemohl, nebo ji ztratil. Těm musí společnost pomoci, ale není možné v socialisticky rovnostářském duchu a v postmoderní libochuti učinit z nekompletní rodiny jeden z případů, co lidi občas postihuje jako neštěstí.

K tomu nás krok za krokem tlačí šílená demagogie a lobbismus agresivních skupení. Jsou úspěšná a zákonodárci postupně znevažují a znevýhodňují tradiční rodinu. Dospěli již tak daleko, že ji vsadí do pozice, kdy je na ni pohlíženo jako té-

měř na zločinnou. Vyjde-li najevo, že se v nějaké rodině činí rozdíl mezi mužem a ženou, může být rozehnána jako zločinecké doupe.

Otázka pohlaví je věcí svobodného rozhodnutí. Pohled do rozevřeného klína není pro nás směrodatný. Nedáme si diktovat od Boha, který se skrývá za přírodou. Že budeme muset změnit systém? Nevadí, od čeho máme parlamenty. Norská a britská legislativa jsou v tom nejdál.

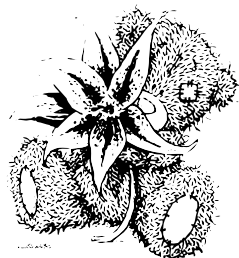
Petr Pitha, probošt Kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském

článek na pokračování do časopisu
dodal Vlastimil Vaculík

NAROZENINY A VÝROČÍ

NAROZENINY:

Dospělí

- 5. 10. Juřínek Jaromír
- 16. 10. Miková Julie (101 let)
- 26. 10. Vaculík Tomáš
- 9. 11. Skála David
- 13. 11. Kloda Jiří
- 14. 11. Stratilová Blažena
- 19. 11. Řádek Pavel
- 21. 11. Řádková Ellen
- 3. 12. Miková Zdeňka
- 3. 12. Pokorná Marie
- 7. 12. Kostečka Pavel
- 9. 12. Vaculíková Nikola

- 20. 12. Vaculíková Vlasta
- 20. 12. Kurtinová Eva
- 25. 12. Řádek Josef
- 27. 12. Šavara Pavel

Děti a nepokřtěná mládež:

- 1. 10. Bařina Petr
- 18. 10. Podsedník Tadeáš (12 let)
- 20. 10. Pavlán Honzík (7 let)
- 24. 10. Mikulec Jan
- 6. 11. Kubičik Lukáš (7 let)

VÝROČÍ SVATBY

- 3. 11. 1985 Gabriela a Jan Kubičikovi
- 8. 12. 2013 Eva a Viktor Kurtinovi
- 10. 12. 1995 Věra a Jiří Klodovi

VÝROČÍ KŘTU

- 15. 11. 2002 Obadalová Ludmila
- 1. 12. 2000 Kubičiková Kateřina
- 10. 12. 1982 Vaculíková Drahomíra
- 18. 12. 1992 Vychopeň Vladimír
- 18. 12. 1992 Vychopňová Alena
- 20. 12. 2003 Stratilová Blažena

VŠEM OSLAVENCŮM ZE SRDCE GRATULUJEME.

ROZPIS KÁZÁNÍ

4. ČTVRTLETÍ 2016

DAT.	VSETÍN	KATEŘINICE	VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
	začátek 9:15	začátek 9:15	začátek 9:00
1.10.	Pavel KOSTEČKA	Díkuvzdání Trojanovice – Martin ŽŮREK	
8.10.	Pavel KOSTEČKA	Jaromír JUŘÍNEK	Daniel DOBEŠ
15.10.	OKRSKOVÉ SHROMÁŽDĚNÍ ZLÍN – Karel STANĚK		
22.10.	Bohumil MROČEK	Jiří VESELÝ	Pavel KOSTEČKA
29.10.	Jaroslav ŠLOSÁREK	Pavel KOSTEČKA	Jaromír JUŘÍNEK
5.11.	Jaromír JUŘÍNEK	Pavel KOSTEČKA	Petr KIMLER
12.11.	Pavel KOSTEČKA	Karel STANĚK	Marek WAGNER
19.11.	Blanka NOVOTNÁ	Jaroslav ŠLOSÁREK	Pavel KOSTEČKA
26.11.	VSETÍN – Pavel KOSTEČKA		Blanka NOVOTNÁ
3.12.	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK	Petr KIMLER	Petr PIMEK
10.12.	Ellen EGEROVÁ	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK	Milan KUBIČÍK
17.12.	Milan KUBIČÍK	Blanka NOVOTNÁ	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK
24.12.	Pavel KOSTEČKA	Marek WAGNER	Bohumil MROČEK
31.12.	Josef POKORNÝ	Pavel KOSTEČKA	Anna PETROVIČOVÁ

SOBOTNÍ ŠKOLA

DAT.	Tř. A	Tř. B	Tř. C	VEDENÍ SŠ
	Sál v přízemí	Hlavní sál	Třída mládeže	
1.10.	D. Obadal	B. Novotná	P. Kostečka	J. Mikulec
8.10.	P. Skála	L. Obadalová	J.Kubičik st.	N.Vaculíková
15.10.	Okreskové setkání ZLÍN			
22.10.	J. Řádek	J. Juřínek	V. Vaculík	J Kubičik ml.
29.10.	J. Pokorný	P. Skála	D. Obadal	T. Vaculík
5.11.	V. Vaculík	J. Řádek	D. Řádek	M. Bařinová
12.11.	J. Kloda	D. Obadal	J.Kubičik ml.	J. Mikulec
19.11.	P. Skála	V. Vaculík	L. Obadalová	N.Vaculíková
26.11.	J. Řádek	J. Juřínek	J.Kubičik ml.	T. Vaculík
3.12.	J. Pokorný / společná třída v hlavním sále			J. Kloda
10.12.	J. Juřínek	J. Kloda	J.Kubičik st.	J Kubičik ml.
17.12.	P. Skála	J. Řádek	D. Řádek	J.Mikulec
24.12.	L. Obadalová	D. Obadal	P. Kostečka	N.Vaculíková
31.12.	J. Kloda	B. Novotná	J. Pokorný	T. Vaculík